

Psalm 130

ZINGEN
uit de Bron

1. Uit diep-ten, zwart en duis - ter, roep ik in al mijn nood

tot U; o HEE-RE, lui - ster! Mijn last is zwaar en groot.

Ik smEEK U hier be - ne - den en roep met al mijn kracht:

sla acht op mijn ge - be - den, let op mijn lui - de klacht.

2. Zag U op alle zonden,
het *kwaad* door ons gedaan,
wie had dan heil gevonden?
Wie zou er dan bestaan?
Maar nee, een *woord* van leven
is *steeds* bij U geweest.
U, *HEERE*, zult vergeven,
zo *wordt* Uw Naam gevreesd.

3. Mijn ziel verwacht de HEERE,
ik wacht op Hem, Die hoort
en Die de nood kan keren;
mijn *hoop* staat op Zijn Woord.
Nog sterker is mijn wachten,
mijn *hoop* op God gericht,
dan *wachters* in de nachten
verlangen naar het licht.

4. Blijf op de HEERE hopen,
verwacht Hem, Israël!
Hij *maakt* de weg weer open
naar *redding* en herstel.
Zijn volk — Hij *blijft* het dragen
in *goedheid* en geduld.
Eens zal de morgen dagen,
eens is het vrij van schuld.